

seende foreslaaet, at det skulde ske indenfor den Frist, som Bøxfeloven paa andre Punkter foreskriver, nemlig inden to Søgnebage. Denne Garanti har Udvalget faa meget mere ønsket at faae indført i Forslaget, som jo Protesten ifølge Bøxfeloven vil komme til at spille en større og vigtigere Rolle end ifølge den gjældende Ret. Ifølge den gjældende Ret kan man ganske vist nøjes med en Protest, optagen af to Vidner, men der har Protesten jo heller ikke den Betydning at kunne afgive Grundlaget for et Bøxføgsmaal. Det vil den kunne efter den nye Bøxfelovs §§ 25, 26 og 30, og det er da naturligt, at man, naar der er tillagt Protesten en større Betydning, ogsaa saavidt muligt maa drage Omsorg for, at den i alle Maader udfærdiges paa en Maade, som afgiver den fornødne Garanti. Til dette Diemed altsaa er det foreslaaet, at den skal inden de to Søgnebage optages i og vedlægges Protokollen af den Embedsmand, som ellers iærskætter Protesten, og at saa Udskrift af denne Protokol for Fremtiden skulde kunne benyttes som Grundlag for Bøxføgsmaal. Opfyldes de stillede Forskrifter ikke inden de to Søgnebage, har Protesten fra det Dieblif tabt sin Gyldighed. Udvalget har nemlig ment, at et saadant privat Papir, udstedt af to rent private Mænd, ikke kunde være fuldt tilstrækkeligt til, at man ved Præsentation deraf kunde fordre Sikkerhed stillet i Overensstemmelse med de paagjældende Paragrafer i Bøxfeloven. Nu vil det paagjældende Papir kun have Gyldighed som saadant i Løbet af de to Dage, indtil det optages i Protokollen; fra det Tidspunkt af kan det ikke nytte, at man møder med Andet end en Udskrift af Protokollen, thi møder man med det private Papir, mangler der den fornødne Konstatering af, at den Betingelse, som udtræves for at bevare dets Gyldighed, er fyldesgjort. Derfor har Udvalget ment, at der ved denne Regel spædes en Garanti til Bestemmelsen i § 10, som, navnlig naar henses til Bøxfelovens nye Regler, kunde være hensigtsmæssig. — Endnu skal jeg blot tilføje, at Udvalget ogsaa har taget under Overveielse, hvorvidt der maatte være Grund til at forandre Reglen i § 10 om, at Udskrift af Protestforretningen ikke maa meddeles Andre end Protestretvirenten; men Udvalget har ønsket at opsette at fatte endelig Beslutning om dette Punkt, indtil Oplysning foreligger om, hvorledes Forholdet tænkes ordnet i Norge, da der efter Justitsministerens Meddelelse er Mulighed for, at denne Op-

lysning kunde faas, inden Forslaget kom til tredie Behandling. Derfor har Udvalget paa dette Punkt forbeholdt sig at fatte endelig Beslutning om de Ændringsforslag, som det maatte ønske at stille. — Endelig har Udvalget ogsaa taget under Overveielse, hvorvidt der maatte være Grund til i Forslaget at optage Bestemmelser angaaende Bøxfekursnoteringen, idet den nugældende Ordning i saa Henseende ikke er fyldesgjørende, fordi Bøxfekursen ikke noteres i tilstrækkeligt Omfang til at kunne fyldesgjøre Reglerne i Bøxfelovens § 35, som jo eventuelt henviser til, at Bøxler i fremmed Mynt kunne fordrøs betalte efter den Kurs, hvortil saadanne Bøxler kunne kjøbes. Men Udvalget har ved at undersøge de gjældende Regler og deres Tilblivelse ment at kunne berolige sig med, at allerede Administrationen har en tilstrækkelig Besøielse til at træffe de fornødne Bestemmelser desangaaende, saa at en særegen Lovregel, ikke vil være nødvendig. Idet jeg iøvrigt henviser til Betænkningen, skal jeg altsaa paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale de stillede Ændringsforslag til det høie Things Bedtagelse.

Justitsministeren: Jeg skal med Hensyn til de stillede Ændringsforslag bemærke Følgende: Ændringsforslagene til § 1 under Nr. 1 og 2 anser jeg kun for Redaktionsændringer og kan fra dette Synspunkt ikke have Noget at indvende imod dem. Hvad angaar Ændringsforslagene til § 2 under Nr. 3 og 4 anser jeg dem for de vigtigste af de stillede Ændringsforslag, idet det er dem, der gaa ud paa at indføre en utvivlsom Forandring i Lovforslaget, en Forandring, som er af ikke ringe Betydning. Jeg udtalte mig foreløbig om dette Punkt allerede ved 1ste Behandling i Anledning af, at det fra en æret Talers Side allerede da blev gjort gjældende, at man mulig kunde indføre Gæsteretsbehandling af Bøxfager i alle Tilfælde, altsaa ikke blot i de Tilfælde, hvor de nu behandles gæsteretlig. Jeg yttrede allerede dengang, at jeg ikke vilde finde mig foranlediget til at modsætte mig et Forslag i saa Henseende, naar det maatte fremkomme og finde Repræsentationens Bifald; som Følge deraf skal jeg heller ikke gjøre nogen Modstand mod Ændringsforslagene til § 2. Jeg betragter den egentlige Grund til disse Bestemmelser som værende den, at man vil gjøre dette for yderligere at fremme Hurtigheden i Bøxfagernes Behandling,